

[Nør Christensen]

Disse overfortolkninger burde fru Pia Gjellerup holde sig alt, alt for god til, med det kendskab, jeg har til fru Pia Gjellerup. Det klæder ikke debatten.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg er meget glad for, at det var en overfortolkning og ikke en reel fortolkning, jeg kom med før.

Jeg synes, det er godt, at vi kan enes om, at vi meget langt hen ad vejen i SSP-arbejdet ikke har andet end succeser at samle på. Vi kan også godt være enige om, at der i et SSP-arbejde er problemer, og vi kan sikkert også godt enes om, at det vil der altid være, når man sætter sig for en stor og vanskelig opgaves løsning. Men vi er uenige om, hvad det er, der er problemet, og hvordan problemet kan løses, og hvilke problemer der kommer i stedet.

Jeg vil gerne spørge hr. Nør Christensen, om ikke også han har fornemmelsen i forhold til SSP-arbejdets gennemførelse, at et af de helt væsentlige begreber, der knyttes til SSP-arbejdet, er et tillidsforhold mellem de tre dele af forvaltningen, der indgår i det, nemlig socialvæsen, skole og politi, men også en tillid mellem de tre grupperinger og den pågældende, det hele drejer sig om. Det er lige netop det kernebegreb, tilliden i forhold til den og dem, det drejer sig om, der ville blive ubehageligt berørt ved, at man reducerer tavshedspligten yderligere.

Vi kan jo godt sige, som jeg har sagt mange gange herfra, at der er muligheder for at koordinere og for at udveksle væsentlige oplysninger gennem en koordinering, som allerede er fastlagt i bistandsloven. Et af mine spørgsmål til justitsministeren, som jeg på et tidspunkt, når vi når frem til justitsministerens besvarelse, måske får en forklaring på, er, hvorfor dog dette optages i retsplejeloven. Der hører det ikke hjemme.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Carsten Andersen har ordet for en kort bemærkning. Vi når i øvrigt hurtigere frem til justitsministeren, hvis vi korter de korte bemærkninger ned – sådan sagt til orientering.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg forstår på hr. Nør Christensen, at der ikke var nogen eksempler. O.k., så ved vi, hvor vi er.

Jeg tror, at hr. Nør Christensen egentlig har misforstået, hvad forslaget går ud på, for hr. Nør Christensen snakker hele tiden om, at det er godt, at der er flere øjne, der ser på sagerne, på løsningsmodeller for unge, der er kommet i uføre.

I det øjeblik de er kommet i uføre, så ved hr. Nør Christensen fra det job, som det ærede medlem har uden for dette Ting, at politiet har ret og pligt til at meddele de sociale myndigheder, at der er nogle problemer. Og det er direkte vildledning, når hr. Nør Christensen siger, at der kommer ingen oplysninger tilbage fra det sociale udvalg, for det har også pligt til at meddele, hvad det er for nogle ting, de har iværksat i forbindelse med tiltalefrafald eller andet.

Det, forslaget handler om, er situationen før de unge er kommet i uføre. Det er dér, man ønsker at få ophævet tavshedspligten. Det er før, de er kommet i uføre, og det er en helt anden situation, for så drejer det sig nemlig om mistanke eller et meget løst grundlag, og så er vi helt ude i det grå spekter med hensyn til efterforskningssager.

Derfor vil jeg opfordre hr. Nør Christensen til, inden han udtaler så bastant, at de støtter, at sætte sig ind i, hvad forslaget egentlig handler om.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget. Jeg synes, at den har været længe nok.

Jeg skal bare sige, at Kristeligt Folkeparti tilslutter sig de forskellige punkter i forslaget.

Angående SSP-samarbejdet vil jeg sige til den sidste ordfører, at det er meget, meget vigtigt, at man forebygger, at man hindrer, at børn og unge overhovedet kommer ud i kriminalitet og uføre. Jeg er selv lærer, og jeg ved, at det er et uhyre vigtigt arbejde, der foregår. Man ved nogle gange, hvilke børn, hvilke unge der er særlig truet, og kan man i fællesskab sætte ind her, så har man opnået meget.

Vi giver vores fulde støtte til lovforslaget.